

ת"פ 29593/04 - מדינת ישראל נגד עזמי ابو גוש

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 21-04-29593 מדינת ישראל נ' ابو גוש

בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עזה"ד אביה מיטלמן
נגד
הנאשם
ע"י ב"כ עזה"ד אורן בן נתן

גזר דין

כללי

1. הנואשם הורשע, על פי הודהתו בעובדות כתוב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות אי מניעת פשע.

במועד הרלוונטי לכותב האישום, הועסkenoa הנואשם כנהג משאית בחברת "AMILNIM".

ביום 24.2.2015, בשעה 05:43 הגיע הנואשם למקום עבודתו באזרע תעשייה הר-טוב ונכנס אל תוך משאית מערבל בתונן (**להלן: "משאית 1"**) שבבעלות החברה, ואשר בשגרה, הוא עבד עליה כנהג. הנואשם התנייע את המשאית ויצא ממנה כשהוא מותיר אותה מונעת, וכשבתוכה מצוי מפתח למשאית מערבל בתונן נוספת (**להלן: "משאית 2"**), גם היא בבעלות החברה. כן השאיר הנואשם בתוך המשאית 1 מסמכים מזהים שלו ונסע ברכבת פרטיא אל מחוץ לאזרע, למשך פרק זמן של מעל לשעה.

בשעה 06:02 ניגשו אחרים זהותם לא ידועה לשתי המשאיות ובשעה 06:07, התנייעו את המשאית 2 באמצעות המפתח שהייתה במשאית 1 וטור שעשו שימוש במספר תעודת הזהות של הנואשם ובקווד ההנעה של המשאית 2, יצאו עם שתי המשאיות משטח המפעל והסיעו אותן לחברון.

במהלך אותו יום, משאית 1 נתפסה באזרע חברון כשלגליה מחוסרי אויר ולא ניתן לנסוע בה וכן, נתפס מערבל בתונן של משאית 2 גם הוא באזרע חברון.

על פי האמור בעובדות כתוב האישום המתוקן, הנואשם ידע או, למצער, היה לעילו לדעת, כי אחרים זוממים לעשות מעשה פשע, ולא נקט בכל האמצעים הסבירים כדי למנוע את עשייתו או את השלמתו.

2. תחילת הנואשם כפר בעובדות כתוב האישום המקורי, שייחסו לו עבירות קשירת קשר לביצוע פשע וగניבת רכב, והתיק נקבע לשמייעת ראיות. ואולם, ביום הדיון שנקבע לשמייעת הראיות הצדדים הציגו הסדר דין, שבמסגרתו כתוב האישום תוקן, הנואשם הודה בביצוע העבירה שוייחסה לו והורשע. לעניין העונש הוסכם כי המאשימה תבקש לגזר על הנואשם שלושה חודשי מאסר בפועל, שיכול וירצחו בעבודות שירות וענישה נלוית.

עמוד 1

ואילו ההגנה תבקש לגוזר על הנאשם שירות לתועלת הציבור ועונשים נלוויים.

3. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין מאסר מוותנה ושנת מאסר בפועל, וביקשה לגוזר על הנאשם שלושה חודשי מאסר שיכול וירצוז בעבודות שירות, לצד מאסר מוותנה. עוד ביקשה המאשימה כי אם בית המשפט יקבל את עתרת ההגנה יגוזר על הנאשם עונש של שירות לתועלת הציבור, היקף השעות לא יפחת מ- 300.

בティיעוני הדגישה המאשימה את הערכיהם המוגנים באמצעות העבריה, את עצמת ההתרשלות של הנאשם באירוע, את הנזק שנגרם למעסיקתו ואת עברו הפלילי של הנאשם.

4. ב"כ הנאשם ביקש לגוזר על הנאשם עונש של שירות לתועלת הציבור, מאסר מוותנה והצעת תשלום קנס או פיצוי, אם יגזר העונש שהוצע על ידו. ב"כ הנאשם טען, כי עברו הפלילי של הנאשם כולל הרשעה אחת בלבד שהתיישנה, בעבירה שבוצעה לפני כעשר שנים כשהנ帀ה היה קטין כבן 17.

בティיעוני תיאר ב"כ הנאשם כי הנאשם הוא צער העיר העומד להינשא בקרוב, מנהל אורח חיים נורמטיבי, לך אחריות על מעשיו וחסר זמן שיפוט. עוד הדגיש ב"כ הנאשם את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה ואת העובדה כי בזמן שלחלף לא נרשמו לחובת הנ帀ים עבירות נוספות. ב"כ הנאשם הדגיש את התיקון הדרסטי שנעשה בכתב האישום במסגרת הסדר הטיעון, וטען כי הדבר נבע ממחדרי חקירה ממשמעותיים שנתגלו בתיק.

ב"כ הנאשם תמרק טיעונו בפסיכה וצירף מכתב המלצה ממושיקו הנוכחי של הנאשם, שבו מתואר כי הנאשם עובד בחברה מסוימת כשתנות, וכי הוא עובד מסור, חרוץ, ישר, בעל כישורי חברותיים ומוסר עבודה גבוהה.

5. הנאשם בדבריו האחרון הביע צער על האירוע ותיאר כי הפיק ממנו לocket.

מתחם העונש ההולם

6. עבירת אי מניעת פשע, שהעונש המרבי הקבוע לצידה הוא שנתיים מאסר, היא עבירה כללית, החולשת על מגוון גדול של תרחישים. תכליתה העיקרי היא למנוע ביצוע עבירות והיא מהוות הגנה עקיפה על שלטון החוק והסדר הציבורי, וכןודה לצמצם את הנזק לציבור שנגרם כתוצאה מביצוע עבירות.

7. מובן כי משעה שמדובר בעבירה שהיסוד ההתנהגותי שלה הוא מחדר, קשה לשוח בעניינו של הנאשם במונחי תכנון מוקדם. עם זאת יש לומר, כי מידת התרשלותו של הנאשם במהלך האירוע - הנעת אחת המשאיות, הותרת המפתחות של המשאית הנוספת ומסמכי הזהוי שלו בתוך המשאית הראשונה, והותרתן של שתי המשאיות ושל מסמכי הזהוי והפתחות שלא כל שמירה לאורך שעה ארוכה- הייתה גבוהה מאד וכללה יסוד ההתנהגות ממשמעותי, המתקרב עד מאד לדרגת סיווע לביצוע עבירה.

לא זו בלבד שהנ帀ה לא מנע את גנבת המשאיות, אלא שהוא נקט בפעולות مثل עצמו שאפשרו את מעשי גנבת

המשאיות והקלו עליהם.

8. בכתוב האישום המתוון שבו הודה הנאשם נכתב כי הנאשם **"ידע או למצויר היה עליו לדעת כי האחרים זוממים לעשות מעשה פשע..."** (סעיף 5 לכתוב האישום המתוון; ההדגשה אינה במקור).

עם זאת, משעה שהסכמת הצדדים במסגרת הסדר הטיעון כללה הסכמה להרשותו של הנאשם בעבירה לפי סעיף 262 לחוק העונשין, לא ניתן לומר לו יסוד נפשי של רשלנות, שכן היסוד הנפשי הנדרש בעבירה זו הוא יסוד נפשי של מודעות ואף למעלה מכך. ראו בעניין זה דבריו של כב' השופט ריבליון בע"פ 3417/99 הר- שפי נ' מדינת ישראל (פ"ד נה(2) 735):

**"...لتיבותות מי שידע שבהוראת סעיף 262 שני פנים, וכי טמון בהן לא רק
יסוד נפשי של מודעות כי אם גם יסוד עובדתי של ידיעה, ויסוד זה האחרון מטבעו
אינו סובל פחות מידיעה של ממש."**

9. בעקבות מעשיו ומחילו של הנאשם נגנבו שתי משאיות שונות רב מכך, ורק אחת מהן וחלק נוספת של האחרת נמצאו והוחזרו לבעליהם. הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה הוא נזק ממוני בלבד, אך מדובר בנזק גדול ומשמעותי.

10. שקלתי את העובדה כי מבין כל הצדדים הקשורים לביצוע העבירה של גניבת המשאיות, הנאשם הוא היחיד שנטפס ונוטן את הדין על מעשיו.

11. בשל היקף הרחב של המקרים שבהם נאכפה עבירות אי מניעת פשע, וסוגי הנזק השונים בכל מקרה, יש קושי להתייחס לפסיקה הנוגגת, ומכל מקום יש לומר כי השימוש בעבירה זו אינו שכיח.

12. מתחם העונש ההולם את מעשיו ומחילו של הנאשם בין בין מאסר מוותנה לצד קנס ופיזוי לנפגעי העבירה למספר חודשי מאסר שיכול וירצוי בעבודות שירות לצד מאסר מוותנה, קנס ופיזוי.

לא ניתן לומר כי הנאשם הפיק תועלת כלכלית כלשהי כתוצאה מביצוע העבירה, ואולם משעה שמחילו גרם נזק כספי גדול, ישנה חשיבות להטלת עונש הכלול גם בגין כספי משמעותי, שיגלם בתוכו מסר שיעודד את הציבור למנוע פשעים כשנודע להם על כוונה לבצע כאלה.

העונש המתאים לנאשם

13. לנאשם, שהוא צעיר כבן 27, הרשעה קודמת שהתיישנה בשנת 2020 בעבירות שוד בנסיבות מחמירות וסיווע לשוד בנסיבות מחמירות. בגין עבירות אלה נידון, בשנת 2014 על ידי בית המשפט המחוזי לנורר, לעונש של שמוונה- עשר חודשים מאסר בפועל ועונשים נוספים. אמן מАЗ ביצוע העבירות הללו כחלק כעשור שנים, ואולם

בשים לב לכך שמדובר בשתי עבירות רכוש חמורות מאד, עברו הפלילי של הנאשם הוא בעל משקל של ממש בקביעת עונשו.

14. הנאשם אمنם הודה בביצוע העבירה במקרה דין וקיבל אחריות על מעשי. עם זאת קשה ליחס לזכותו חיסכון בזמן שיפוטי. כתוב האישום הוגש ביום 12.4.21, ואולם הדיון נדחה שוב ושוב בשל בקשות דחיה של הנאשם והסגנורים שייצגו אותו לאורך ההליך.

בנוסף, הנאשם כפר תחילת בעבירה שיווכה לו והתיק נקבע לשמיית ראיות. הודהתו בעובדות כתוב האישום המתוון באה רק במועד שנקבע לשמיית ראיות, דיון שהוקדש לו يوم שלם ביום בית המשפט והזמןנו אליו ארבעה-עשר עדים, שחלקים אף התייצבו בבית המשפט ובית המשפט נדרש לפסק את הוצאות התייצבותם.

15. כפי שפורט לעיל, במסגרת הסדר הטיעון שנערך בין הצדדים, כתוב האישום תוכנן באופן משמעותי, וסעיף העבירה שונה מעבירות של קשרית קשור לעשות פשע וגניבת רכב, שהעונש המרבי הקבוע לצדן הוא שבע שנים מאסר, לעבירת אי-מניעת פשע. נטען כי קשיים ראויים הם אלה שהובילו להסדר הטיעון שככל הקללה מופלתת עם הנאשם בכל הנוגע לסעיף האישום. משעה שאמרותיהם של כל עדי הتبיעה הוגשו במסגרת תיק המוצגים שהocked לקראת הדיון שנקבע לשמיית ראיות, בית המשפט אינו נטול כל יכולת להעריך עצמתה של טענה זו. טיעוני ב"כ הנאשם ביחס לקשיים ראויים הם בהחלט בעלי משקל, אך חלק מהם אין בו כדי לענות על התהווות שעלו לנוכח גרסאות הנאשם בחקירתו במשפטה אל מול יתר הראיות שהוצעו. לפיכך, ינתן משקל מסוים לטענה בדבר קשיים ראויים, אך בבד ינתן משקל לעובדה כי האופן שבו תוכנן כתוב האישום מהוות אף הוא הקללה משמעותית ביותר שבה זכה הנאשם במסגרת הסדר הטיעון.

16. לנוכח האמור לעיל, יש לגוזר על הנאשם עונש המצוין בשליש התחthon של מתחם העונש ההולם, אך לא בתחום המתחם. בנסיבות העניין, עמדתה של המאשימה, שלפיה יש לגוזר על הנאשם עונש של מאסר, גם אם קצר, בעבודות שירות, בהחלט מתתקבל על הדעת. עם זאת שאלתי את העובדה כי עונש מסווג זה עלול להוביל לפיטוריו של הנאשם מעבודתו ולהסיטו מן המגמה החיובית שבה הוא מנהל את חייו כעת. לפיכך מצאתי לגוזר רכיב משמעותי של שירות לתועלת הציבור, שיאפשר לנائب המשיר בעבודתו, לצד עונשה מוחשית משמעותית של פיצוי לנפגעי העבירה (בין אם מדובר בחברה עצמה, ובין אם מדובר בחברת הביטוח שפיצתה אותה).

17. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 300 שעות שירות לתועלת הציבור בהתאם לתוכנית שנקבעה על ידי שירות המבחן ביום 21.1.24.

ב. שמונה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור בעירה מסווג פשע לפי פרק י"א לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ג. חמישה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא עברו עבירה מסווג עונן לפי פרק י"א לחוק העונשין, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק.

ד. פיצוי לנפגעת העבירה בסך 10,000 ₪. הפיצוי ישולם בחמשה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 1.4.24 והבאים עד ל-1 בכל חודש עוקב. לא ישולם אייזה מהתשלומים במועדו, תעמוד מלאה יתרת הפיצוי לפירעון מיידי.

18. המאשימה תודיע בטור שבעה ימים מהיום זהות המוטב שלזכותו יש לשלם את הפיצוי.

19. על הנאשם לשלם את הפיצוי לחשבון המרכז לגבייה קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת מהדריכים הבאים:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000

• במזוזן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודה זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום)

20. הסברתי לנאשם את חובתו לשתף פעולה במילוי צו השירות ל佗לת הציבור ואת האפשרויות העומדות בפני בית המשפט אם לא יעשה כן.

21. המזיכרות תעביר העתק גזר דין לשירות המבחן.

22. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י' אדר א' תשפ"ד, 19 פברואר 2024, בנסיבות הצדדים.

